

MISTERUL
TURNULUI
din
VISTA
POINT

BEN GUTERSON

este autorul trilogiei

CASA DE IARNĂ

Casa de Iarnă

Secretele Casei de Iarnă

Misterele de la Casa de Iarnă

BEN GUTERSON

MISTERUL TURNULUI

din

VISTA POINT

ILUSTRĂȚII
DE PETUR ANTONSSON

TRADUCERE DIN ENGLEZĂ
DE MARIA RIZOIU

La prețul de vânzare se adaugă 2%,
reprezentând valoarea timbrului literar.

Redactor: Iustina Croitoru
Tehnoredactor: Andreea Dobreci
Corector: Iuliana Glăvan

Tipărit la Bookart Printing

Ben Guterson

The Einsteins of Vista Point

Text copyright © 2022 by Ben Guterson

Illustrations copyright © 2022 by Petur Antonsson

Cover art copyright © 2022 by Vivienne To. Cover design by Sasha Illingworth.

Cover copyright © 2022 by Hachette Book Group, Inc.

This edition published by arrangement with Little, Brown and Company,
New York, New York, USA. All rights reserved.

© HUMANITAS, 2023, pentru prezenta versiune în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Guterson, Ben

Misterul turnului din Vista Point / Ben Guterson;

il. de Petur Antonsson; trad. din engleză de Maria Rizoiu. –

București: Humanitas, 2023

ISBN 978-973-50-7866-9

I. Antonsson, Petur (il.)

II. Rizoiu, Maria (trad.)

821.111

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

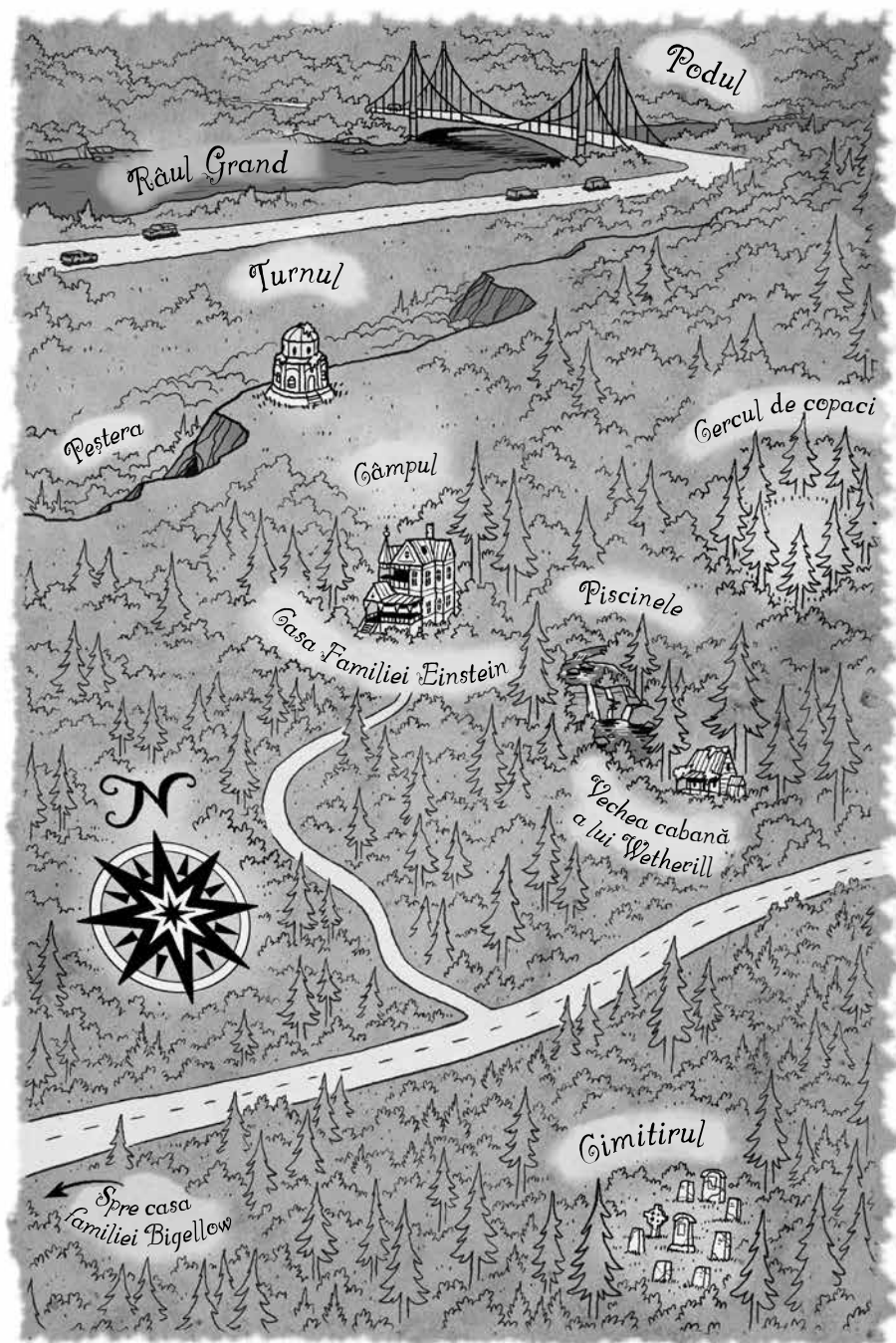
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0723.684.194

*Pentru Margaret Mickelson, Sally Alger,
Margaret Impett și Annabel Black,
profesorilor mei devotați din copilărie*

Am scris această frază demult, într-un jurnal, dar nu reușesc sub nicio formă să-mi aduc aminte unde am citit-o: „Știu mai multe decât pot exprima în cuvinte, iar puținul pe care îl pot exprima nu ar fi putut să fie exprimat, dacă nu aș fi știut mai multe“. Această zicală mă face mereu să mă gândesc la un prieten drag pe care l-am pierdut.

Din Minunata lume a cuvintelor! de Dylan Grimes

Podul

Râul Grand

Turnul

Peștera

Câmpul

Cercul de copaci

Casa Familiei Einstein

Piscinele

Vechea cabană
a lui Wetherill

Cimitirul

Spre casa
familiei Bigellow

FATA DIN PĂDURE

Zack Einstein citea din romanul lui preferat, *Șoimi și bandiți*, când, aruncând o privire pe fereastra deschisă a camerei, zări o fată care mergea spre Turnul părăsit. Zack sări din pat, scăpând cartea din mână, care căzu pe podea cu o bufnitură de răsună întreaga casă.

— Ai pățit ceva? strigă tatăl lui Zack de jos, din bucătărie.

— Mi-a căzut cartea din mână, răspunse Zack, cu ochii ațintiți la fata care se îndrepta către construcția de piatră din depărtare.

Părea să fi ieșit din desișul de molizi aflat la est de Turn, un lucru tare ciudat, dat fiind că nimeni nu avea voie să intre în acea clădire care se afla în celălalt capăt al terenului care aparținea acum familiei Einstein. Dar ce îl uimea cel mai tare pe Zack era faptul că fata cu părul prins în coadă semăna, cel puțin de la depărtare, cu Susan, sora lui dispărută pentru totdeauna.

Zack nu-și putea lua ochii de la ea. Fata era roșcată, purta blugi albastru deschis și un tricou alb, care îi atârna lălau pe umerii mici... Semăna izbitor de tare cu surioara lui.

Ce caută la Turn? se întrebă el.

Și atunci, deși încercase să nu se gândească la asta, îi veni în minte întrebarea pe care și-o mai pusese de nenumărate ori în ultimele zece luni: *De ce n-am avut grijă de Susan?*

Preț de jumătate de oră reușise să se lase acaparat de o carte care îi plăcea la nebunie, dar acum gândurile legate de sora lui îl asaltau din nou, ca o ploaie care se întetește.

— Bine că n-a pățit nimic cartea, strigă tatăl lui. Când Zack nu răspunse nimic, tata adăugă: Era o glumă, fiule.

— Bine, tată, strigă Zack exact în clipa când fata dispăru în spatele clădirii de piatră.

Zack nu-și mută privirea.

Turnul, aflat la o sută de metri de casă spre nord, mai înalt decât fereastra de la etajul al doilea pe care privea Zack, stătea maiestuos și solitar aproape de marginea povârnișului abrupt. Dincolo de Turn, dealul imens cobora spre râu. Turnul era o clădire impresionantă, cu nouă laturi, mărginită de coloane grațioase și solide. Deși, după ce Ruth – cea mai apropiată de Zack ca vârstă, cu doi ani mai mare decât cei unsprezece ani ai lui – spusese că arată ca un tort gigantic cu glazură cenușie, îi fusese greu să-și mai scoată din minte această imagine. Clădirea nu avea un nume oficial, din câte știau copiii. Miriam, cu doi ani mai mare decât Ruth, venise cu ideea să-i spună „marele degetar“, când părinții lor îi aduseseră prima dată în vizită la Vista Point, cu trei luni în urmă. („La vară, ne vom muta aici“, le explicase mama lor.) După ce Ethan, fratele lor cel mai mare, care avea șaisprezece ani, i-a spus „Turnul“, așa i-a rămas numele.

Când, după un minut, fata nu mai apăru, Zack își închipui că stătea în fața ușilor Turnului și admira priveliștea impresionantă din partea cealaltă: râul Grand, lat de jumătate de kilometru, munții de la nord-est, pădurea deasă de pe ambele maluri și, dincolo de râu, cerul senin de deasupra. Din locul acela, totul părea bleumarin sau verde-smarald, întins și nesfârșit. Probabil că fata admira tot ce vedea în jur, așa cum făceau și Zack,

împreună cu fratele și surorile lui, de când se mutaseră la Vista Point, cu cinci zile în urmă. Noua lor casă era doar la o oră de mers cu mașina de Roseburg, singurul lor cămin de până atunci, dar se simțea de parcă s-ar fi mutat în altă țară. Vista Point era doar un punctuleț pe hartă, mai degrabă o comunitate de case răsfirate și terenuri mari, în timp ce Roseburg era cel mai mare oraș din stat.

„Un nou început ne va prinde bine tuturor.“ Părinții lui Zack o spusese de atâtea ori în ultimele săptămâni, încât Zack se întreba dacă ei chiar credeau asta, sau dacă voiau mai ales să-i convingă pe copii.

Iarna dinainte, părinții lui găsiseră o casă dărăpănată scoasă la vânzare de un cuplu în vârstă, care nu mai putea întreține casa și terenul, iar acum viitorul era clar. Familia Einstein avea să transforme parterul noii case într-o pensiune, ceea ce Zack înțelesese că ar fi un soi de hotel micuț amenajat într-o casă obișnuită. Faptul că tatăl lui renunțase la slujba de arhitect la firma Valencia & Hartnett pentru a le servi oamenilor omletă și a le schimba cearșafurile – și că mama lui era la fel de dornică să i se alăture, abandonându-și cursul de pedagogie de la colegiul din Roseburg – i se părea lipsit de noimă. Zack nu putea înțelege de ce îi entuziasma așa de mult această schimbare și de ce insistaseră să se mute în pustietate.

„Cred că mama și tata au impresia că, dacă ne mutăm, nu vom mai fi așa de triști din pricina lui Susan“, îi spusese Miriam într-o zi, dar Zack nu pricepuse ce voia să zică.

Zack continuă să se uite pe fereastră, dar fata nu-și mai făcu apariția. Se întrebă dacă nu cumva coborâse panta și se întor-

sese în pădure, fiindcă acesta era drumul cel mai sigur pe care puteai veni sau pleca de la Turn fără să fii văzut din casă. Zack aruncă o privire la ceas: 15.17. Mama, fratele și surorile lui erau plecați în orașelul Thornton Falls din apropiere și aveau să se întoarcă abia peste o oră. Se rugaseră de Zack să vină cu ei, ba chiar și tatăl lui îl încurajase să mai iasă din casă, dar, așa cum se obișnuise de anul trecut, din acea noapte groaznică de august, preferase să rămână în camera lui și să citească. Nu-i făcea deloc plăcere să fie printre oameni, în aglomerație.

— Prima zi de vară e un prilej bun să explorezi, Z, îi spusese la prânz Ethan – căruia îi mai lipseau doar trei insigne de merit pentru a deveni Cercetaș Vultur –, în încercarea de a-l încuraja să-i însoțească după-amiază. Hai cu noi! Putem să mergem la magazinul de hărți, dacă vrei.

— Iau și mingea de baschet, spusese și Miriam, sportiva familiei, când Zack le dăduse de înțeles că avea de gând să stea acasă. Putem să ne jucăm Fazan. Îți arăt și noua mea încrucișare!

— Sau putem să scriem poezii în foișorul din piață, sugerase Ruth, aruncându-i surorii ei o privire înflăcărată, exagerată și îndelung exersată, știind prea bine că scrisul era ultima activitate pe care și-ar fi dorit-o Miriam.

Sora ei făcuse ochii mari, în glumă.

Zack îi înțelegea și chiar le era recunoscător pentru că făceau tot posibilul să îl includă în activitățile lor și să-l facă să râdă. Doar că nu mai avea chef să fie vesel. Niciodată.

Acum nu se mai putea gândi decât la faptul că mai avea o oră de unul singur și că fata care semăna cu Susan era acolo, undeva, lângă Turn. Așteptă un minut, apoi încă unul, cu ochii în patru.

CUPRINS

1	FATA DIN PĂDURE	9
2	TURNUL INTERZIS	15
3	O NOUĂ PRIETENĂ	23
4	DISCUȚII LA CINĂ	33
5	LUMINILE DE PESTE RÂU	42
6	O ALTĂ VIZITĂ LA TURN.	51
7	PEȘTERA DE PE DEAL	63
8	ÎNOTÂND LA CASCADĂ.	71
9	UN MUSAFIR NEPOFTIT	80
10	UN CERC DE COPACI.	88
11	UN SECRET SE DEZVĂLUIE	104
12	TABĂRA DIN PĂDURE.	114
13	CINA LA FAMILIA BIGELOW	123
14	REVELAȚII ȘI ÎNDOIELI	133
15	ÎNCĂ O ÎNTÂLNIRE	144
16	O PRIVIRE ÎNĂUNTRU	151

17	LUMINILE, DIN NOU	162
18	CASA DE PESTE RÂU	170
19	O POVESTE TULBURĂTOARE	184
20	PRÂNZUL ȘI O SCRISOARE	194
21	POSSIBILITĂȚI ȘI SOLUȚII	204
22	SECRETUL MEDALIONULUI	211
23	PREGĂTIRI DE SĂRBĂTOARE	220
24	JUBILEU LA VISTA POINT	228
25	SECRETUL ȘI DESCÂNTECUL	245
26	PRIVELIȘTEA DIN TURN	256
	MULȚUMIRI	261